

Uitspraak Commissie van Beroep KNZB

Beroepszaak: BER 19-008

Appellant is in beroep gekomen van de volgende uitspraak van de Tuchtcommissie gewezen onder nummer 39821 op de klacht van het Bestuur van de KNZB:

Datum : 1 februari 2019

Uitspraak : met ingang van 1 februari 2019 niet deelnemen aan alle bindende wedstrijden, waarin het team waarvoor hij als vaste speler staat of wordt opgegeven 6 bindende competitiewedstrijden moet spelen, waaronder ook wordt verstaan bekercompetities, NK-wedstrijden officiële wedstrijden voor vertegenwoordigende teams uit de regio en voor KNZB-teams.

Overweging : elleboogstoot (art. L6.1).

Wedstrijd : UZSC H5 – ZV Haerlem H2 d.d. 19 januari 2019.

Aan appellant is per 8 februari 2019 opschorting van de straf verleend.

1. De Commissie van Beroep heeft de zaak van appellant behandeld op 4 maart 2019. De Commissie van Beroep is als volgt samengesteld: mr. J.R. Berculo, vice-voorzitter, mr. F.W. Drost, lid, en mr. R.W. Brouwer, secretaris.
2. De Commissie van Beroep heeft kennisgenomen van de processtukken, waaronder aanvullende verklaringen van de scheidsrechters B. en R. Ter zitting is appellant gehoord.
3. Uit hetgeen de Commissie ter kennis is gekomen, blijkt dat appellant ten laste wordt gelegd dat hij, na eerst met zijn tegenstander opgezwommen te hebben, die tegenstander met zijn linkerarm een elleboogstoot tegen de zijkant van het hoofd gaf. Appellant ontkent zich daaraan schuldig te hebben gemaakt en verklaart voor zover van belang:

"Ik zwom naast de witte speler aan de kant van wit na een balwissel waarmee wit aan de bal kwam. Vervolgens zwommen we strak tegen elkaar en greep de blauwe speler mij vast waarbij ik ook hem vast greep. In deze confrontatie kwam ik meer boven water waardoor mijn arm hem lichtelijk op het hoofd raakte"

en

"De blauwe speler en ik grepen elkaar vast nadat de bal van kant wisselde. Daarbij kwam mijn arm iets boven water die hem lichtelijk op het hoofd raakte. Dit was niet met intentie en ook niet met kracht. De tegenstander heeft hier ook geen pijn of schade aan overgehouden."

Ter zitting licht appellant een ander nader toe. In zijn beleving zwom hij eerst met zijn tegenstander op en toen pakten hij en zijn tegenstander elkaar over en weer vast, met zijn ongelukkige beweging als gevolg. Van een opzettelijk gegeven elleboogstoot was volgens appellant geen sprake.

4. Scheidsrechter B. blijft in zijn aanvullende verklaring bij zijn in het Tuchtrapport beschreven waarneming dat appellant opzettelijk een elleboogstoot heeft uitgedeeld aan zijn tegenstander. In het Tuchtrapport omschreef hij dat als volgt:

"Wit was net in balbezit gekomen en zwom naar het doel van blauw. Er is door appellant (B9) strak tegen elkaar opgezwommen naar de blauwe zijde. Het leek of beide spelers met de schouders tegen elkaar duwden al zwemmend. Dit totdat de spelers leken te stoppen en elleboogstoot werd gegeven door appellant (B9). Vervolgens heb ik UMV4+Strafworp toegekend."

In zijn aanvullende verklaring schrijft scheidsrechter B. dat de elleboogstoot ook niet plaats vond doordat appellant zijn arm losrukte, dit omdat zijn tegenstander aan het zwemmen was. Daarmee is voor hem duidelijk dat er opzet was in het geven van de elleboogstoot. Appellant merkt ter zitting op dat in het Tuchtrapport staat dat hij en zijn tegenstander op enig moment leken te stoppen met zwemmen volgens de heer B. en dat de heer B. in zijn aanvullende verklaring schrijft dat de tegenstander op het moment van zijn ongelukkige beweging nog aan het zwemmen was, een innerlijke tegenstrijdigheid volgens appellant.

Scheidsrechter R. schrijft in zijn aanvullende verklaring dat hij verder van het incident af stond dan zijn collega, maar wel zag dat appellant een elleboogstoot maakte richting zijn tegenstander. De heer R. heeft niet waargenomen of de tegenstander geraakt werd, maar stelt dat hij, als zijn collega niet gefloten had, appellant deze straf (UMV4/S) had gegeven voor een poging tot een elleboogstoot.

5. De Commissie van Beroep zijn geen feiten en omstandigheden bekend geworden op basis waarvan aan de waarneming van beide scheidsrechters zou moeten worden getwijfeld. Van belang voor de beoordeling door de Commissie van Beroep is het antwoord op de vraag of er sprake is geweest van opzet om de tegenstander met de elleboog te raken. Scheidsrechter R. schrijft over een "poging tot elleboogstoot". Voor de Commissie is niet, althans onvoldoende, vast komen te staan, dat appellant daadwerkelijk de intentie had om zijn tegenstander iets toe te brengen. Wel heeft appellant naar het oordeel van de Commissie het risico genomen, dat de tegenstander door zijn toedoen geblesseerd zou raken. Dit is onbesuisd gedrag, dat bestraft dient te worden. De Commissie van Beroep acht een sanctie van 3 wedstrijden onvoorwaardelijk en 3 wedstrijden voorwaardelijk passend.

6. De uitspraak luidt derhalve:

- a) De Commissie van Beroep vernietigt de uitspraak van de Tuchtcommissie van 1 februari 2019.
- b) De Commissie van Beroep ontzegt appellant met ingang van 1 februari 2019 onvoorwaardelijk het recht tot het spelen van waterpolo-wedstrijden voor de periode waarin de ploeg waarin hij als vaste speler staat of wordt opgegeven 3 bindende competitiewedstrijd moet spelen, waaronder ook wordt verstaan bekercompetities, NK-wedstrijden, officiële wedstrijden voor vertegenwoordigende teams uit de regio en voor KNZB-teams.

Een eventueel reeds als gevolg van de uitspraak van de Tuchtcommissie niet gespeelde wedstrijd dient verrekend te worden.

- c) De Commissie van Beroep ontzegt appellant voorwaardelijk het recht tot het spelen van waterpolowedstrijden voor de periode waarin de ploeg

waarin hij als vaste speler staat of wordt opgegeven 3 bindende competitiewedstrijden moet spelen, waaronder ook wordt verstaan bekercompetities, NK-wedstrijden, officiële wedstrijden voor vertegenwoordigende teams uit de regio en voor KNZB-teams, met een proeftijd van een jaar, ingaande op de dag dat de onvoorwaardelijke straf is beëindigd.

- d) De opschorting van de straf wordt met ingang van 19 maart 2019 opgeheven.
- e) De Commissie van Beroep veroordeelt appellant tot een bijdrage van € 65,00 in de kosten van het geding in eerste aanleg, waarvoor de Bondspenningmeester wordt verzocht de depotrekening van de vereniging ZV Haerlem te belasten.

Nieuwegein, 14 maart 2019

mr. J.R. Berculo, vice-voorzitter
mr. F.W. Drost, lid
mr. R.W. Brouwer, secretaris